

Протокол

№

гр. София, 14.11.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 14.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ингилизов

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **6718** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 13:35 часа се явиха:

ИЩЕЦЪТ - Р. Л. К. - редовно призован, не се явява, представлява се от адв. А., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ - Патентно ведомство на Република България -редовно призован, представлява се от адв. С., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ - Върховен административен съд на Република България - редовно призован, представлява се от юрк. Д., с представено по делото пълномощно.

ОТВЕТНИКЪТ - Народно събрание на Република България - редовно призован, представлява се от юрк. Ц. и юрк. Т., с пълномощно по делото.

СГП редовно уведомена, представлява се от прокурор В..

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

АДВ. А.: Водя допуснатите ни за днешното съдебно заседание свидетели.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Към момента нямаме други доказателствени искания. Да се пристъпи към разпит на свидетелите.

В залата се въведоха водените свидетели.

СЪДЪТ СНЕМА самоличността на свидетелите:

1. Б. И. С. – роден в [населено място] на 03.12.1973 г., българин, български гражданин, неосъждан, без дела и родство със страните.
2. С. А. П. – роден в [населено място] на 29.01.1972 г. българин, български гражданин, висше образование, неосъждан, без дела и родство със страните.
3. А. А. Ц. – роден в [населено място] през 1979 г., на 44 г., българин, български гражданин, неосъждан, средно-специално образование. Първи братовчед на съпругата на ищеца.
4. Р. О. А. – роден в [населено място] през 1978 г., на 45 г. българин, българско гражданство, основно образование, неосъждан. Брат на съпругата на ищеца.

СЪДЪТ ПРЕДУПРЕДИ свидетелите за наказателната отговорност, която носят по реда на чл. 290, ал. 1 от НК.

Свидетелите ОБЕЩАХА да кажат истината.

Свидетелите напуснаха залата и съдът пристъпи към разпит на свидетеля Б. И. С.

ПРИ РАЗПИТА СИ СВИДЕТЕЛЯТ ЗАЯВИ: Аз съм търговски директор в дружеството. Имам пряк контакт с Р. К.. Чуваме се денонощно с него. Твърдя, че е в много тежко физическо и психическо състояние. Знаем, че има проблем с окото, но не съм доктор и не мога да кажа точно какво. Положението във фирмата беше отчайващо, защото от 2014 година насам преминахме през много катаклизми. Р. успя и продължава и до ден днешен да ръководи фирмата и да я запази, защото беше на ръба да не оцелее, но въпреки тези катаклизми той се справи. Въпреки всичко това той продължи да плаща заплати. Лютеницата не се продаваше. Никой не поръчваше стока, защото се говореше, че е фалшива и никой не искаше да има в склада си проблемен продукт. От там фирмата претърпя промени. Смени се името. Създадохме нов продукт. Правихме дегустации, за да докажем, че продуктът не е фалшив. Всички тези негативни промени оказаха своето влияние върху Р. и повлияха сериозно на здравето му, както на него, така и на нас. Аз също съм с влошено здравословно състояние от изживения стрес. Имам диабет и много тежка форма на псориазис. Поддържал съм денонощна връзка с него. Той изпадаше в паника и депресия. Не знаеше какво да прави и дали да затвори фирмата. Мислеше какво да направи, за да започне да продава лютеница. Служителите стоят в завода, а стоката не се продава. През цялото това време той вадеше пари, за да поддържа фирмата. На който и да се случи подобно нещо ще му се отрази силно на психическото и на физическото състояние. Аз се занимавам с търговия от 23 години и ако бях на негово място бих затворил фабриката поне 10 пъти до сега. Бяха му запорирани и банковите сметки. Не знам как оцеля. Дружеството има двама управители, но Р. се занимава с производството и търговската дейност и като цяло с всичко. Другият управител е като съдружник. Взима участие с пари. Всичко минава през Р.. Аз контактувам

всекидневно само с него, както по телефона, така и лично. Ние се принудихме да създадем нов продукт и нови имена само за да останем на пазара. Използваха се всякакви маркетингови похвати, за да съществуваме и днес, въпреки трудността на пазара. Създадохме нови имена на лютеницата. Първоначално беше „П.“, като след това я прекръстихме на „Хорцето“. Започнахме дегустация на новия продукт. Поставихме си маркетингови цели. След като спечелихме делото отново си върнахме името „П.“, но хората вече нямат доверие в продукта. Доверието на потребителя трудно се възстановява, въпреки че продуктът е с перфектен вкус и качество. Търговските директори в дружеството сме аз и С., като всеки отговаря за неговия си район. Всичко, което се случва във фирмата минава през знанието на Р.. Нямам медицинско образование, но когато един човек страда това е видимо за околните. В този тежък за фирмата момент Р. не получи помощ от никой. Той нямаше доверие в институциите. След решението не съда проблемът стигна и до пресата, която ни унищожи. Продуктът ни стана непродуваем. Публикациите в пресата бяха по отношение на това, че фирмата е глобена 600 хил. лева и че делото е спечелено от оригиналната фирма, която носи името „П.“ и че ние произвеждаме фалшив продукт. В статиите се споменава и името на Р..

СЪДЪТ освободи свидетеля С. и пристъпи към разпит на свидетеля С. А. П.

ПРИ РАЗПИТА СИ СВИДЕТЕЛЯТ ЗАЯВИ: Всички проблеми във фирмата станаха през 2014 г. До ден днешен е доста трудно да се кореспондира с Р.. Аз, като човек, който отговаря за пазарите на фабриката, трябваше пряко да усетя всички тези последствия от това, което се случи. При Р. тези събития рефлектираха доста остро, което не беше добре за работата и дейността на фирмата. Р. се изнерви. Постоянно се чувам с него във връзка с работата, тъй като отговарям за всички пазари и ми се налага с него да коментирам отговорни неща за нашата фабрика. Аз съм видял какво е да спрат една работеща марка. Лично съм провеждал срещи с всеки търговец, с всяка верига и дистрибутори от малки до големи за да ги информирам какъв е проблемът и да ги убеждавам, че не сме фалшива марка. Смятам, че сравнително бързо успяхме да се справим и да продължим дейността на фабриката под друго название с друга марка. В тези напрегнати за нас дни беше много трудно. Средата не беше нормална за работа. След всички тези събития Р. се промени, просто се промени. Той не беше толкова изнервен човек. Аз го познавам добре. Знам какъв беше и какъв стана след акцията, която беше направена спрямо нас. Той изгуби доверие, че изобщо някой може да му помогне. Не разчиташе на институциите да му помогнат в този момент. Беше ми пред очите неговата „метаморфоза“. Ако трябва да съм откровен нервите на човек в подобна ситуация няма как да останат както са били преди това. Доста се изхабихме, но успяхме да запазим някаква екипност. Ние буквално изплувахме. Аз съм работил във фабриката дълги години. Наложил съм определен стил на работа с определените продукти от марката и в един момент, когато ти казват: „до тук“, какво правиш в този момент, какво се случва. И в край на сметка какво се оказва. Мисълта ми е такава, че дори човек да направи някаква грешка може би има някакъв вид предупреждение, да се обсъди, да се види, но не може при дребно провинение, каквото всъщност няма, да се стигне до подобно положение. Тези събития и до момента продължават да се отразяват на неговото здраве, което рефлектира върху всички. Р. ми е споделял, че има проблеми и с окото. Оплакваше се, че има силна

пулсираща болка. Аз виждам, че той търси някой по-близък, с който да сподели неговото състояние. Аз съм търговски директор. Моите преки началници са двама. Единият е Р. и аз комуникирам предимно с него. С другият управител комуникирам много по-рядко. Аз не мога да кажа двамата управители с какви задължения се нагърбват. С другият управител може би се чувам по два пъти в годината при по-различни ситуации, когато той прецени.

СЪДЪТ освободи свидетеля П. и пристъпи към разпит на свидетеля А. А. Ц.

ПРИ РАЗПИТА СИ СВИДЕТЕЛЯТ ЗАЯВИ: След всички събития, които се случиха във фирмата Р. не е същия човек. Изживя голям стрес. Доколкото знам има и здравословни проблеми. Преди тези случки да станат факт се събирахме и се виждахме, докато сега нещата са коренно различни. От една година не сме се събирали и не сме се виждали. Знам, че има проблеми с окото. Получава панически атаки, които продължават и до днес. Когато се чуем по телефона е изнервен. Не иска да слуша и да коментира. Като цяло стресът му се отрази страшно много. Затвори се в себе си, не е човекът, който беше. Когато всичко върви нормално и си работиш и в един момент, когато всичко се срива няма как да си добре. Цялото семейство не са хората, които бяха. Знам, че здравословният проблем, който има с окото и до днес съществува, паническите атаки, които получава също. Преди беше весел човек, смеехме се. Събирахме се празници, а сега от една година не можем да го изведем навън. Всичко това е последствие от проблемите във фабриката. Споделял ми е, че е разочарован от всички тези събития, както и че не може в една правова държава да се случват подобни неща. Да работиш толкова много години, да създадеш нещо и в един момент всичко да се срине, защото някой е решил да направи нещо по този начин не е нормално. Нещата не трябва да се случват така. Каквото и да се случи от тук нататък неговите здравословни проблеми си остават. Много нерви изхаби. Обливаха го вълни. Не можеше да спи. Опитвал съм да го изведе да се разведри, но той не пожела. Всичко му се отрази страшно много на психиката и физическото му здраве, а оттам и на цялото му семейство. За проблема с окото на Р. знам от него и жена му. Знам, че дълго време ходеше на рехабилитации, слагали са му инжекции, но не мога да кажа как точно се води това заболяване. Той се промени още от самото начало на делото. През първите събития покрай делото ние изобщо не успяхме да се виждаме. Две-три години неговото семейство никъде не беше идвало с нас. През 2015 година имаше много леко събуждане от негова страна, но той просто си беше отчаян от цялата система. Близката една година изобщо не сме се събирали. Проблемът с окото не беше малък. Паническите атаки се проявяваха при него когато се заговори за въпросното дело и за ситуацията като цяло. Ставаше превъзбуден и оттам изпадаше в нещо като нервна криза. Облива го пот, губи съзнание, припада. Аз съм бил свидетел на такава случва с него. Ние с Р. не живеем в едно и също населено място. Аз съм в [населено място], а той в [населено място]. Аз не знам той да е викал „Бърза помощ“ в момент на паническа така, но мисля, че той просто е свикнал с това състояние. В момент на паник атака му даваме вода, пръскаме го с вода и нещата се оправят.

АДВ. А.: Представил съм по делото амбулаторни листа от прегледи и списък на лекарствата, които е приемал. Преди две заседания направих искане за съдебно-психиатрична експертиза, която беше отказана, тъй като тогавашният

прокурор се противопостави. Жена му е присъствала на всички прегледи с него, но той не иска да я натоварва с делото.

ПРИ РАЗПИТА СИ СВИДЕТЕЛЯТ ЗАЯВИ: Знам за неговите здравословни проблеми, тъй като се чуваме по телефона. Това, че не се виждаме, не означава, че не се чуваме. Когато говоря с наши роднини също ми казват. С него също съм разговарял. В край на сметка този човек имаше нужда от помощ. Ако не бяхме ние, неговите близки и семейството му, може би нямаше да е жив сега, тъй като беше много сринат психически. Беше много отчаян. Аз такъв отчаян човек в моя живот не съм срещал. Ние сме едно голямо семейство и си помагаме. Проблемът с окото на Р. се появи 2-3 години след случката.

СЪДЪТ освободи свидетеля Ц. и пристъпи към разпит на свидетеля Р. О. А..

ПРИ РАЗПИТА СИ СВИДЕТЕЛЯТ ЗАЯВИ: Промените в състоянието на Р. започнаха още от самото начало, когато беше борбата за името на лютеницата. От тогава до сега доста се е променил. Преди това си беше нормален човек. Работеше си. Последствие стана изнервен. Крещеше срещу жена му и децата. Когато се съберем на семеен празник и ако някой каже нещо „по така“ започва да крещи, да се кара. Сещам се за конкретна случка точно, когато му бяха затворили фабриката ги поканих вкъщи със сестра ми. Бяхме се разбрали да избягваме да коментираме темата за проблемите във фирмата, но от дума на дума той все затова говореше и му стана лошо. За малко беше да припадне. Както си стоеше и обясняваше стана и отиде да легне на дивана и лежа около половин час. Тогава ни обясни, че му е станало лошо и въздухът не му стига. Мисля, че обсъдихме да викнем линейка, но той не пожела. Когато това се случи бяхме само аз, моето семейство и неговото семейство. След тази случка не ми е известно той да е получавал припадъци. С неговото семейство се виждаме най-често по празници. Преди излизахме и събота и неделя. Моите наблюдения са, че е изнервен и не може да се проведе нормален разговор с него.

Съдът освободи свидетеля.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме други доказателствени искания.

Съдебният състав, с оглед липсата на доказателствени искания счита делото за изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И: ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО

АДВ. А.: Видно от събраните доказателства претендираните вреди от ищеца в качеството му на съдружник и управител в дружеството „Консервинвест“ ООД са доказани, поради което моля да осъдите ответниците да заплатят претендираната сумата. Претендирам присъждане на разноски, за което представям списък и доказателства за заплатения хонорар. Моля за срок за писмени бележки.

ЮРК. Ц.: Моля да отхвърлите предявените икове като изцяло неоснователни и недоказани. Моля за възможност за писмени бележки. Претендирам присъждане на

разноски, за което представям списък. Правя възражение за прекомерност на претендирания от процесуалния представител на ищеца адвокатски хонорар.

АДВ. С.: Моля да отхвърлите предявените искове. Претендирам присъждане на разноски, за което представям списък за заплатен адвокатски хонорар, който е изцяло платен. Правя възражение за прекомерност на претендирания от процесуалния представител на ищеца адвокатски хонорар.

ЮРК. Д.: Моля да отхвърлите исковата молба като изцяло неоснователна. Аз смятам, че в правораздавателната си дейност ВАС не е допуснал нарушения на Европейското законодателство, поради което няма как обективно да бъде източник на каквато и да е била вреда. Във всички случаи обаче смятам, че, ако и да е така, тази вреда би настъпила в патримониума на дружеството, а не за личността на управителя, т.е. във всички случаи няма как да бъде обоснована пряка причинно-следствена вреда. Претендирам присъждане на разноски съобразно списъка, който сме представили към отговора. Правя възражение за прекомерност на претендирания от процесуалния представител на ищеца адвокатски хонорар. Моля за срок за писмени бележки.

ПРОКУРОРЪТ: Моля да отхвърлите исковата претенция като недоказана. Освен това, което вече споделиха колегите, аз съвсем на кратко ще се спра на днес разпитаните свидетелите, като считам, че от разпита им не може да бъдат доказани вреди. Оставям на страни факт, че показанията им бяха твърде еднакви. Оказа се, че лица, които нямат медицинско образование говорят за депресия, паническа атака и т.н. От част от свидетелите разбрахме, че ищецът е получавал непрекъснато паник атаки, припадъци и т.н., при което хората съвсем нормално не се обаждат на „Бърза помощ“, а се справят сами, като стоят и го гледат и чакат да видят какво ще стане. Последния свидетел, който според мен е най-близък до ищеца заяви, че такъв припадък е имал само веднъж, а не многократно, както заявиха всички останали свидетели, като отново не е потърсена „Бърза помощ“ и явно са разчитали на това, че той ще се оправи бързо. Ето защо моля да отхвърлите изцяло исковата молба като недоказана.

АДВ. А. /реплика/: На първо място експертизите бяха отхвърлени по настояване на предходния прокурор, като явно йезуитски се тълкува пускането и недопускането на доказателства в прокуратурата от гледна точка на това, че се използва сега срещу свидетелите, че не са медицински лица за това, което са видели, а на по-предходното заседание тогавашният прокурор каза, че не се доказвали неимуществени вреди със съдебно-психиатрична експертиза. Явно има разнопосочна практика в прокуратурата и във ВАС. По отношение твърдението на ВАС, В. съд включително и в становището му по настоящото дело продължава да твърди така, както твърдеше в решението си през 2017 г., че има две паралелни системи, с които, включително и към настоящия момент в България, да можеш да регистрираш географско указание за продукт по Приложение № 1 от Договора за присъединяване към Европейския съюз. В крайна сметка това право трябва да върви нанякъде. Има окончателно решение на ЕС, с което всички трябва да се съобразяваме и в което се казва, че не може да има две паралелни системи за регистрация на географското указание.

СЪДЪТ ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на страните в 10-дневен срок от днес да представят писмени бележки и ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 14:20 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: